

opusdei.org

„Nähakse vaid sõpra, keda armastatakse“

Jorge Barroso sündis Barcelonas 28 aastat tagasi. Ta õppis klassikalist filoloogiat. Nüüd elab ta Jeruusalemmas, linnas, kuhu ta kolis kolm aastat tagasi vanakreeka keele magistriõppesse. Palusime tal rääkida oma kogemusest praegusest relvakonfliktist olukorrast Pühal Maal.

27.01.2024

Palun tutvusta end, Jorge!

Olen 1995. aastal Barcelonas sündinud noormees. Õppisin La Farga koolis Sant Cugat del Vallésis ja alustasin klassikalise filoloogiaga Barcelonas. Pärast kahte aastat Barcelona ülikoolis kolisin õpingute lõpetamiseks Santiago de Compostelasse. Seal elasin Colegio Mayor la Estilas, kus veetsin peaaegu viis suurepära aastat.

Paar aastat pärast kraadi omandamist avanes mul võimalus õppida vanakreeka keele magistriõppes Jeruusalemma akadeemilises asutuses Polis Institute, mis keskendub iidsete keelte kui elavate keelte õpetamisele. Olgu Jumal tänatud, olen saanud paar aastat kauemaks jääda. See on minu kolmas aasta Jeruusalemmas.

Kas saad meile rääkida oma saabumisest Jeruusalemma?

Saabusin Jeruusalemma 3. oktoobril 2021, pühapäeval. Sel ajal kehtisid

veel COVIDi piirangud, nii et viibisin siseruumides, kuni sain Iisraeli terviseametilt e-kirja, mis kinnitas, et minu PCR-test lennujaamas oli negatiivne. See käis üsna kiirelt ja ma sain juba samal õhtul Missale minna. See oli minu esimene kogemus väljaspool oma kodu Jeruusalemmas.

Millega sa ametialaselt tegeled?

Praegu olen vanakreeka keele õppejõud ja graafiline disainer instituudis, kus ma õppisin, Polis Institute. Põhimõtteliselt õpetan ma kreeka keelt ja kujundan meie poolt välja antud keeleõpikuid. Mulle meeldib see väga, eriti kreeka keele õpetamine. Selle instituudi eripäraks on, et me õpetame vanakreeka keelt nii, nagu see oleks tänapäevane keel, mis tähendab, et me räägime loenguruumides ja mõnikord ka väljaspool vanakreeka keeles.

Sul on YouTube'i kanal, kus jagad raamatusoovitusi. Kas sinu lugemiskirg aitab sind praegusel sõjaajal?

Jah, absoluutselt, kuigi see pole minu ainus abivahend. Usun, et raamatute jõud on võrdne või suurem kui mis tahes muu meelelahutus, ja mis kõige toredam – nad teevad meist igas mõttes paremad inimesed.

Raamatuid lugedes omandame lisaks sõnavara ja keeleoskuse täiendamisele distsipliini, kannatlikkust (tänapäeval väga vajalik), keskendumisoskust ja loomulikult tunnetusvõimet, tarkust, sotsiaalseid oskusi ja palju muud. Lugemine õpetab meid ja peale selle on see meelelahutus! Alustasin „Frases&Libros“-ga 1. oktoobril, enne sõja algust, ja see hoidis mind ka esimestel päevadel vaimselt hõivatuna.

Palun räägi meile püha Josemaría sõnumi järgi elamisest Pühal Maal, kus elavad koos kristlased, juudid ja moslemid?

Püha Josemaría rääkis palju armastusest vabaduse vastu, hõlmates kõiki inimesi ilma vahetegemiseta. See on muidugi midagi sügavalt evangeeliumis juurdunud. Kodus elan koos inimestega, kes tulid siia 30 aastat tagasi, ja ma näen, kui orgaaniliselt on nad sellesse ühiskonda integreerunud, neil on nii juudi kui araabia sõpru. Olen siin olnud lühemat aega, nii et mul on vähem kogemusi, kuid olen olnud tunnistajaks nii mõnelegi ilusale tähistamisele koos teiste religioonide esindajatega. Tänu jalgpalligrupile, kuhu kuulun, näen ma oma silmaga, kuidas juudid ja araablased mängivad koos probleemideta.

Kui keegi tõeliselt armastab, siis ei nähta teises inimeses juuti või araablast: nähakse vaid sõpra, keda armastatakse. Üks tegur koos elamisel on see, millest püha Josemaría ja praegune Opus Dei prelaat on palju rääkinud: tõeline sõprus, ennastalgav armastus erinevate inimeste vastu. Minu arvates – kuigi ma võin eksida – on sõprus üks võimsamaid jõude, mis eksisteerib. Armastus võidab kõik. Niisiis, andke mulle andeks sõnamäng, aga meil on vaja sõpruse „ristisõda“ ja seda on vaja kõikjal maailmas, mitte ainult siin.

Kuidas kannate hoolt praegu Opus Dei liikmete eest? Juhul kui on tegemist ümberasustatud inimestega või konfliktipiirkondadega... Kuidas väljendate Opus Dei pere kiindumust sellistes keerulistes olukordades?

Püüame kõigi eest võimalikult hästi hoolt kanda, kuid tõsi on, et mõned araablased Opus Dei liikmed ei tahtnud sõja alguses hirmu tõttu oma kodudest lahkuda. Seega oleme nendega suhelnud telefoni või muu sidevahendi abil.

Meil ei ole keskust riigi põhjaosas, seega hoolitseme tavaliselt kõigi eest Jeruusalemmast. Igal nädalavahetusel sõidavad preester ja sageli ka ilmik autoga Haifasse või Naatsaretti, et külastada peresid ja sõpru. Isegi sõja ajal? Jah, isegi sõja esimesel nädalavahetusel käidi nende juures. Tõde on see, et ma imetlen neid, kes reisisid põhja poole. Nad ütlesid, et on harjunud niimoodi elama ja nad saavad hakkama. Ja jumal tänatud, nad saidki.

Loomulikult oleme üsna tähelepanelikud nende ohutuse

suhtes pommirünnakute eest, nende sugulaste heaolu jms suhtes.

Kodus püüame sellest teemast palju mitte rääkida, sest tahame, et koosveedetud aeg oleks meeldiv, eriti neile, kes on olukorraga vähem harjunud või kellel on sõjaga seotud sõpru. Püüame olla positiivsed ja vaadata asju üleloomuliku pilguga (nagu prelaat julgustas meid tegema) ning tänu teie palvetele saame hakkama.

Sõja alguses ütles üks majaelanikest, kes ei ole Opus Deis: „Mul on hea meel, et elan teiega just selles majas ja mitte kuskil mujal.“ See näitab, et armastust täis perekondlik õhkkond on meie vaimse, hingelise ja füüsilise tervise jaoks parim.

Kuidas on lood Saxumi külastuskeskusega, mida asutasid Opus Dei liikmed, koostööpartnerid ja sõbrad Pühal Maal? Kas seal praegu tegevust on?

Aasta lõpuni planeeritud palverändurite tegevused on ära jäetud. Järgmised sõltuvad konflikti arengust ja sellest, millal välismaised lennufirmad taas lendudega jätkavad. Saxumi külastuskeskus (Saxum Visitor Center) suleti ajutiselt, kuna seal polnud palverändureid, kuid see avati uuesti. See on keskus, kus dialoog ja huvi kristluse vastu, isegi mittekristlaste poolt on käegakatsutav. On näha, et paljud inimesed tahavad rahus koos eksisteerida.

Näeme pidevalt ülekandeid konfliktist, kuid kohapeal selle kogemine on väga erinev. Mida tahaksid öelda neile, kes näevad konflikti ekraanilt?

Ma tahaksin öelda palju asju... Esiteks, ühe või teise poole sildistamine ei aita kaasa ühegi konflikti rahule üldiselt. Mulle

paistab, et tänapäeval on „sildistamise“ sünonüümiks „üksteise vastandamine“ ja konflikte on sel viisil raske lahendada. Ja teiseks, me peame usaldama Jumalat: me oleme tema armastatud lapsed. Uputagem kurjus hea küllusesse, täites päevad heastamistegudega, lohutades Jumalat oma isikliku pühadusega! Võib-olla on see „tänavateoloogia“, kuid Jumala, meie Isa süda kindlasti kannatab (isegi rohkem kui meie oma), kui Ta näeb, et tema lapsed üksteist hävitavad.

Kas on põhjust loota rahule ja Püha Maa kaunile, positiivsele väärtusele, et me ei näeks seda piirkonda ainult vägivallakoldena?

Muidugi! Püha Maa on koht, kus usk on käegakatsutav, eriti Jeruusalemmas. Igal aastal reisivad sajad tuhanded inimesed kohtuma elava Jeesusega. Üksnes Jumal teab, kui palju inimesi on Jeesusega

silmitsi seisnud – mõnele olen ka ise tunnistajaks olnud – või kui palju inimesi on kadunud poja kombel Isa juurde tagasi pöördunud. Ja neid tuleb veel rohkem juurde.

Pühale Maale sõidab palju inimesi, inimesi kogu maailmast. Mul on olnud mitmeid võimalusi osaleda Missal Kolgatal ja ühineda palverändurite rühmadega, kes peavad Missat oma emakeeles. Olen liigutatud, et saan osaleda Missadel, mida peetakse erinevates keeltes ja näen nii erinevaid inimesi omaks võtmas sama armastust Jumala vastu. Olen „harjunud“ osalema Missal Kolgatal ja mõnikord vaatlen diskreetselt inimesi enda ümber ja tõesti on näha, kuidas Issand neis töötab. „Jumala käsi ei ole lühemaks jäänud,“ nagu püha Josemaría tavatses öelda, tsiteerides üht lõiku Piiblist, ja imesid on tänapäevalgi; tema maal on ikka imesid.

Lõpetuseks, selle piirkonna elanikel, siinsetel tavainimestel, on muljetavaldavad väärtused, millest meil on palju õppida: armastus ja pühendumus perekonnale ning nii individuaalse kui ka kogukondliku au väärtus.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/nahakse-vaid-sopra-keda-
armastatakse-2/](https://opusdei.org/et-ee/article/nahakse-vaid-sopra-keda-armastatakse-2/) (03.04.2026)